Postřeh 42

ZŠ PALACKÉHO PROSTĚJOV

březen 2013

Hudbou proti drogám

Před nedávnem na naší škole proběhl v malé tělocvičně zajímavý pořad s názvem Hudbou proti drogám. Vystupující Jiří a Markéta se snažili nejen nabízet životní příběhy známých osobností ze světa hudby, ale zároveň upozorňovat na vliv drogy v životě každého člověka bez rozdílu na jeho společenské postavení.
Ukázalo se, že takové setkání má opravdu význam a stojíme o podobně organizované akce.

redakce

PŘEDSTAVUJEME DALŠÍ ROČNÍK, KTERÝ PÁTRAL PO PŘEDCÍCH

Možná jste si povšimli, že v poslední době mezi lidmi vzrostla potřeba pátrat po svých předcích. Zatímco tato nová vlna teprve získává mnohé pro odhalování dosud neznámých údajů, informací a nitek souvislostí s příbuzenstvem, na naší škole se pravidelně každý šesťák snaží v rámci svých možností sestavit rodokmen své rodiny. I letos vám Postřeh nabízí alespoň foto největších snaživců z 6. B.

redakce

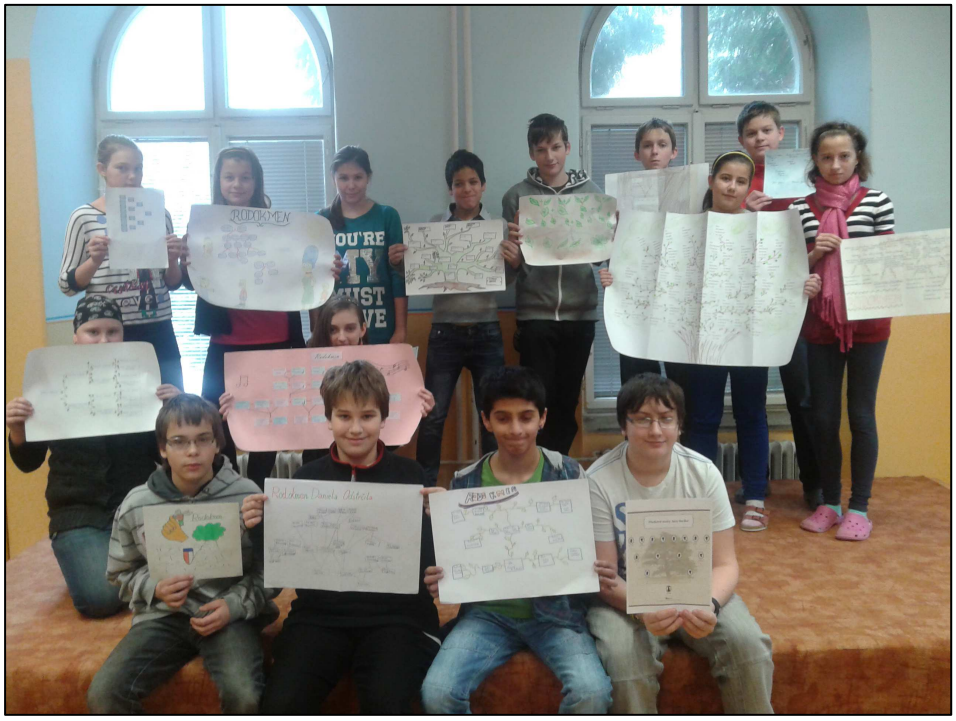

Ostrov Laté

Jestliže znáte dost dobře mapu světa a patříte jednoznačně mezi odborníky v názvech ostrovů, pak jsme vám zřejmě nabourali geografické sebevědomí.
Nepanikařte, nehledejte nejbližší globus a raději si nejdříve domluvte schůzku s novým majitelem této destinace Romanem Latiokem, novým Johnem Deepem z 8.A.

Od šesté třídy snil v hodinách o tom, že na světě existuje takový ostrov, který by mu mohl nabídnout všechno, co by potřeboval ke spokojenému životu. Nejvíce vždy toužil po takovém klidu v hodinách češtiny. A tak právě tam došlo k tomu, že byl na základě jeho požadavku přiveden na svět i název této končiny. Laté. Latiočky, Latos…. A když byl název na světě, pak to vzalo všechno rychlý spád…

V případě, že něco opravdu, ale opravdu neskonale chcete, pak pro to musíte hodně udělat. A Roman dělal. Netoužil po nemožném, spokojil se s tím, že upřednostní zejména klid, pohodu, možnost alespoň na čas zmizet z bzukotu zrychleného času.
Dnes už ví, kde má svůj vlastní prostor, klid, ilegalitu a pohodu.
Podle něj je to dokonalé, luxusní útočiště, kam nebere každého. Vlastně tam nevycestoval kromě Ondry Voráče ještě nikdo. Jen ti dva zřejmě ví, jak se do tohoto prostoru dostat.

Časopis Postřeh vám jako jediný nabízí alespoň mapu ostrova Laté a informace, které by vám mohly přiblížit tuto cestovkami zatím nenavštěvovanou atraktivní oblast.
Roman nám po velkém přemlouvání vyšel vstříc a redakce mu touto cestou děkuje.

Ostrov Laté – ostrov míru a smíchu

hlavní město: **Latý**
odpočinkové pláže: Latý pláž, Spící pláž, Lážoplážo, Pláž R, L- Pláž, Pláž Odpočiní
zeleň, lesy: Romulička, Krkovičky, Lespalma, Románky, Lafíkpalm, Smíškov, Lasromantos
vesnice a vesničky: Latiočky, Romanov, Latíkov, Romulice, Voráčovice, Smíchovice
hory: Romandos, Romanda, Romaňos, Romandetos

Jaro

Na dveře nám ťuká jaro,
podívej se, milá mámo.
Už nám hřeje sluníčko,
ptáčci zpívaj maličko.

Jaro už k nám přichází,
zima zase odchází.
Už to svítí, už to hřeje
a na stromě ptáček pěje.

Česká země

Naše česká krajina
je jak sladká malina.
Je tak hezká, barevná,
krásná, prostě nádherná.

Žijí na ní zvířata,
lidé, taky poupata.
Rostou tu i kytičky,
svítí krásné hvězdičky.

Škola

Naše velká školička
je moc chytrá hlavička.
Všichni jsme tu kamarádi,
učíme se tady rádi.

Valerie Cekulová, 5.C

Úspěch měřený silou potlesku…

Dnešní počítačová doba vtahuje a masíruje většinu mladých lidí, kteří jí obětují někdy veškerý svůj volný čas, takže se může stát, že pro jiné aktivity nemá mládež dostatek manévrovacího prostoru.

Tento skromný článeček chce upozornit na to, že existují kromě školních učebnic i knížky, ve kterých najdete texty nevšedního účinku. Jednoduše řečeno básničky, které se naučíte mít rádi, a jestliže je budete číst a uvědomovat si krásu slova, pokusíte se jít slovům naproti, až zjistíte, že prostě chcete tento proud myšlenek říct sami, nebát se jej nabídnout třeba menšímu publiku a těšit se na to, že vás ocení svou pozorností, obdivem, díkem a potleskem.

Tato slova vám jistě potvrdí všichni letošní recitátoři a recitátorky, kteří se sešli v literární učebně v únoru, aby se pokusili ve svém podání interpretovat ukázky z díla českých a zahraničních autorů.

Porota měla nelehký úkol vybrat postupující do okresního kola. Došlo dokonce k tomu, že v *prodloužené soutěži*, těsně před odchodem do vyššího kola, se muselo losovat mezi Lucií Texlovou a Emy Vařekovou. Los padl a všem bylo líto, když Lucka musela odstoupit a zůstat ve škole.

Postup do dalšího kola je pochopitelně velký závazek a každý recitátor, který odchází měřit síly na Vápenici, o tom ví své.
Museli byste tam být s námi, abyste nasáli atmosféru takových soubojů, které provázejí nervy, sucho v krku, obavy z výpadku textu…

Do školy jsme se vraceli s velkou radostí, vždyť jsme nesli další postup Ondry Voráče z 8. B a jedno čestné uznání poroty pro Alžbětu Šimáčkovou ze 7. B !!!!!!
Skvěle si vedla i Patricie Chytilová z 8.B, která byla vyzvaná porotou k recitaci druhého textu.
Všem letošním účinkujícím děkujeme za jejich svědomitou přípravu a věříme, že příští ročník se opět zaplní plocha pódia lidmi, kterým bude hlediště tleskat tak hlasitě, jak si za svůj výkon zaslouží.

nadšená redakce

Na slovíčko

Po delší pauze se na stránkách našeho časopisu opět objevuje, alespoň se domníváme, oblíbené Na slovíčko.

Pro ty z vás, kteří vůbec netuší, co si za tímto názvem mají vlastně představit, uvádíme jen nejdůležitější znaky takových setkání. Musíte být majiteli příjmení, které vás spojuje, chcete se s ostatními nositeli jména vidět a poznat, v neposlední řadě se pobavit a společně zasmát. Letošní nabídka vašich příjmení nám nabízela mnohé. Rozumovali jsme, koho svoláme v první obnovené řadě setkávání, a bylo nám brzy jasno.

Povinné používání příjmení v českých zemích zavedla císařovna Marie Terezie.

Nelenili jsme a kontaktovali nositele označující povolání.

Letos potkáte na půdě naší školy: **Aničku Zámečníkovou, Zdeňka Pekaře, Adama Sedláka, Hanu Sedláčkovou, Kláru Sedláčkovou, Romana Sedláčka, Davida Zedníka, Kristýnu Krejčí, Adama Starostu.**

Zednictví je stavební obor, kde zedníci pracují s dřevem, maltou, cihlou a podobně.

Základní zednické náčiní:

zednická lžíce, zednické kladivo, zednické kladivo, zednická naběračka, hladítko olovnice

Pekařství je řemeslo a potravinářský obor, který se zabývá výrobou a případně distribucí pečiva, tj. pečených výrobků z moučného těsta. Někdy může znamenat i malou živnostenskou pekárnu a prodejnu.

Pekařská technologie je velice stará a vznikla patrně zároveň s obilnářstvím. Tyto činnosti se zprvu dělaly v každé domácnosti. Teprve později se z ní oddělilo specializované mlynářství a už ve starověkých městech vznikli samostatní řemeslníci, pekaři, kteří často měli i vlastní mlýny a sklady.

Pekaři se poprvé připomínají v Římě roku 173 př. n. l., v císařské době jich už byly stovky. Až do poloviny 20. století se rozlišovalo pekařství, cukrářství a ještě zvláštní řemeslo pecnařství, které se omezovalo jen na pečení chleba a bývalo často připojeno k mlýnům.

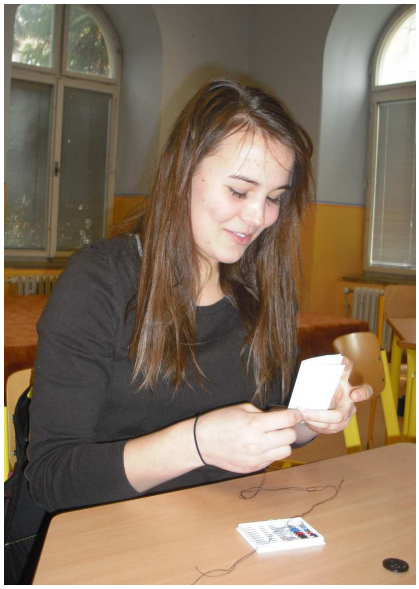

Krejčí je původem slovo označující muže, který se živil krejčovstvím, tj. šitím a opravami oděvů (ženská forma je krejčová). Je též velmi rozšířeným českým příjmením (jehož ženská forma může být jak *Krejčí*, tak *Krejčová*.

Sedlák, v přechýleném ženském tvaru pak selka, je usedlý vlastník větší zemědělské usedlosti, který se živí obděláváním polí a chovem dobytka. Za sedláka býval dříve označován zemědělec, který vlastnil určitou výměru polí, nejčastěji půllán, lán nebo větší výměru.

Starosta je název funkce osoby zvolené do čela obce či její samosprávné části. Slovo starosta pochází z výrazu *starati se* a bylo původně rodu ženského. U starých Slovanů byli starostové správci společného majetku rodu, ve středověku se starostovi říkalo rychtář.

Zámečník - člověk vykonávající řemeslnou profesi zámečnictví.

Na slovíčko s majiteli „pracovních příjmení“ proběhlo vlastně na pokračování. Nejdříve se všichni mohli vzájemně pozdravit a seznámit ve sborovně školy, kde jsme si hned domluvili příští setkání, které proběhne v literární učebně. Byli jsme rádi, že ten den byli opravdu všichni ve škole a nikdo nechyběl.

21.3. 2013 po obědě přišli pořadatelé společně se soutěžícími prožít příjemnou, i když zároveň nervozitou nabitou, hodinku prezentace profese, která každého provází v jejich příjmeních. Nedorazil Adam Sedlák a Anička Zámečníková.
Každý dostal speciální úkol, jehož vyplnění mělo ukázat a potvrdit to, že majitel jména důstojně reprezentuje povolání / řemeslo.
Takže Kristýna Krejčí šila knoflík se čtyřmi dírkami. David Zedník stavěl věž z daného množství materiálu, pochopitelně bez možnosti cihličky spojovat „maltou“. Adam Starosta musel přednést docela náročný projev plný jazykolamů. Zdeněk Pekař oslňoval perfektním preclíkem, který by si každý rád koupil, kdyby nebyl z plastelíny. Majitelky příjmení opravňující k práci s polnostmi, měly předvést svůj odhad a počítaly a počítaly, kolik jim hospodaření na záhonech vynese. Klárka Sedláčková i její kolegyně Hana se za svoje příjmení nemusely vůbec schovávat, jsou zkrátka dost dobré ve svém oboru a publikum to ocenilo.
Vyhrát však mohl jen jeden. Vítězem se stal naprosto právem David Zedník!!!

Jeho věž se totiž nezřítila ani po opakovaném dupání všech přítomných, skákání okolo a stála a stála. Všichni se divili a nejvíc asi sám autor.

Redakce blahopřeje a těší se na další setkání. Tentokrát s držiteli výjimečného **ö!**

Víme o vás.

Vítězné foto

FIŠI*derby*

nová postřehácká soutěž, která si vás najde

FIŠIderby se vám poprvé představilo teprve nedávno. Jedná se samozřejmě o zcela novou rubriku, lépe řečeno akci, našeho časopisu, který se rozhodl vyrazit mezi vás, aby zjišťoval, zda jste schopni reagovat naprosto nečekaně a pohotově na položené otázky a úkoly.
Odchytili jsme si první soutěžící a okolnosti nám docela přály. Stačilo přibrzdit, nabídnout možnost účasti v nově rozjeté soutěži a pak se šlo na věc.

FI = Filip Holý, t.č. 6. B
ŠI = Šimon Lízner, pravá ruka FI
Co je ***derby***, to snad ví každý…

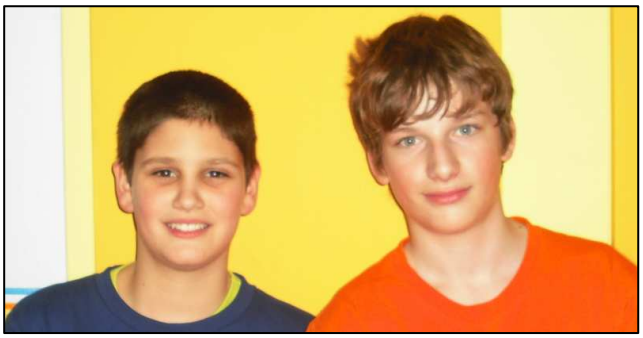

A teď pravidla, která se budou opakovat v každé další akci.
1. Chceš dobrovolně soutěžit a budeš plnit nejméně tři úkoly.
2. Na každý úkol máš vymezený **krátký** čas. Zpravidla půjde nejvýše o jednu minutu.
3. Nikdo ti nesmí radit a pomáhat.
4. Budeš poměřován vždy se dvěma dalšími soutěžícími a vyhrát může jen jeden.
5. FIŠI**derby** je soutěž o znalostech, praktickém pohledu na život, odhadu, pevných nervech...
6. Každý nový díl soutěže bude mířit do jiné oblasti.
7. Budeš-li nejlepší, vyhráváš odměnu od redakce časopisu POSTŘEH!!!!!!!!!

První díl derby se věnoval vašemu odhadu, který je v životě velmi důležitý a může rozhodovat o mnohém. Naměřit např. od oka délku půl metru s maximální přesností, nebo se pokusit odhadnout počet kuliček v sáčku, množství špaget v gramech v nabízeném balení této oblíbené těstoviny.
Nevěřili byste, jaké mohou být výsledky našeho průzkumu. Největším problémem se kupodivu jevilo 50 cm a jeho vyznačení v terénu. V pilotním FIŠIderby, kterého se zúčastnili Giovany Janura, Vája Holá a Anežka Víznerová, zvítězila a cenu Postřehu získala
Valérie Holá z 8.B.

Blahopřejeme!

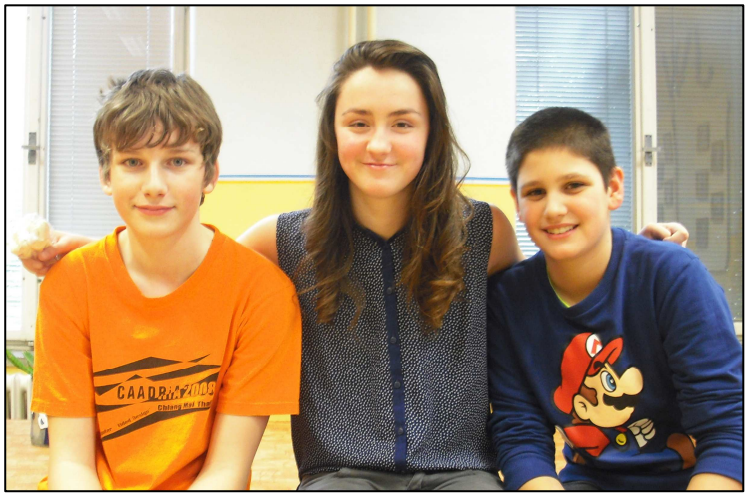

Vikizorničky

MÍT POD ČEPICÍ

Mít pod čepicí? Čepici nenosím. Mám ji, ale beru si ji jen výjimečně.
A jak vypadá? Obyčejná bílá pletená čepice s bambulkou nahoře.

Jakmile začne ta opravdu ukrutná zima, kdy už se i táta zlobí a říká: ,,Seš normální? Venku už není léto, tak nedělej hrdinku a bez čepice dneska nevylezeš! Mám se naštvat? "

Chvíle ticha.
,, Aha, tak to už je asi vážný!
Čepice? Půjdeš se mnou na malou procházku! " zamumlu si pro sebe.

Vytáhnu tu bílou dámu ze šuplíku.
Vlastně spíš ji hledám po celém domě, protože vždy přes léto si cestuje, a nikdy není na tom místě, kam jsem ji loni uložila k dlouhému spánku.
Nejspíš se pěkně nudila, mrška.

Po úspěšném objevení skrýše si ji narazím vítězně na hlavu.
Na hlavu plnou myšlenek, vzpomínek, nápadů, fantazie a snů.

Z kuchyně se ještě ozve: ,,Nezapomeň si pořádně schovat uši před mrazem, Viktorie! "

,,Ano, tati. Neboj, mám je pod čepicí! "
Zakroutím nenápadně očima, popadnu rukavice a vyrážím ven, vstříc bílému světu.

PODLE NOSA POZNÁŠ KOSA

Ne každého odhadnete na první pohled.
Člověk se může tvářit nebo vypadat jakkoliv, ale nikdy není takový, jaký si myslíte.
Co třeba seznámení? Seznam se a uvidíš, jestli ses mýlil!

Tak tohle si opravdu hodně lidí do hlavy nedalo.
Odsuzují někoho, o kom nemají ani páru.
Zbabělost? Jo!
Velká? Ano!

Zdání klame!

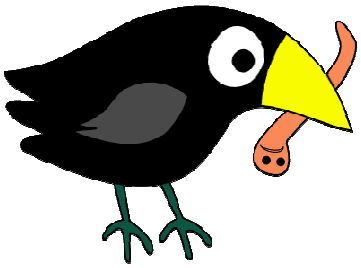

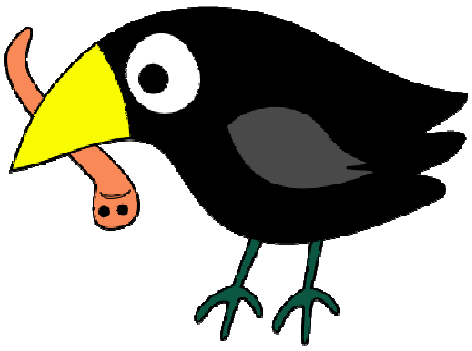

KDE DOMOV MŮJ

Můj domov je všude tam, kde je nablízku moje rodina.
Tam, kde se cítím svá a jistá vším okolo. Také v bezpečí a hlavně obklopována láskou a podporou lidí, kteří vás mají rádi.
Ať už je to vaše rodina nebo přátelé.
Celé je to jeden velký příjemný nenahraditelný pocit, že někde máte své místo, kam patříte.

Teplo u srdce cítíte přes všechny překážky hádek, zákazů nebo jakýchkoliv problémů celé velké rodiny.

Naše domovy jsou jako obrovské mraveniště.
I ten nejmenší mravenec si našel místo u svých milujících.
Také má v mraveništi vlastní komůrku. Místo jen pro sebe.
Přesně takové místo, kde má klid, odpočinek a vlastní pravidla.

Ano, v našem případě je to pokoj.
Taková malá komůrka ve velkém mraveništi, kam si chodíte odpočinout z jakéhokoliv důvodu. I třeba proto, že jste unavení ze svých blízkých.
Což já znám dost dobře.

Člověk pozná, jak je mu jeho domov cenný, teprve až ho ztratí, nebo na nějakou dobu odejde.
Návrat jen pronáší se slovy: ,,Home, Sweet Home."

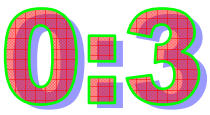

PROHRY

,,Prohry z člověka nedělají žádnou nulu," říkává můj táta.
A je to tak. S chutí se pustit do něčeho, co nás baví? Nebo naopak do něčeho, na co nemáme chuť? Ať nad danou věcí nebo soupeři prohrajeme jakkoliv, není to žádná tragédie. Hlavní je přeci zúčastnit se!

Nesnáším lidi, co se vychloubají, vysmívají ostatním a pořád dokola dávají najevo, že ONI jsou ti lepší. Chápu, nadšení z výhry.
Ale co ten někdo, komu se zrovna nepoštěstilo?
Aspoň nebyl poseroutka a zkusil to!
Takže posměvy stranou hned pryč!

Každý jednou prohraje. Není se za co stydět.

Viktorie Zbořilová, 8. B

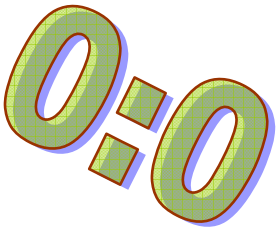

Moje srdeční záležitost

Se snowboardem jsem to rozjela před třemi roky, i když mě to lákalo ještě o rok dřív. Ale nakonec to dopadlo takhle. Všechno začalo na táboře, na který jezdím doposud. Poznala jsem super vedoucí, která mi všechno vysvětlila a řekla, v čem jsem dobrá, a naopak co mi nejde. Naštěstí jsem se učila ještě s kamarádkou, takže byla zároveň i nějaká ta zábava. Hned první den jsme se zkoušely pády, které jsme prostě museli zvládnout, jelikož jinak nám hrozí riziko naraženin, zlomenin a podobných nepříjemností. Druhý den jsme se naučily tzv. padající lísteček nebo se tomu taky říká stromeček. Třetí den jsem už uměla smýkané obloučky.

Dneska už mi jdou řezané obloučky a jezdím mnohem rychleji než před dvěma lety. Můj kamarád, který to na prkně opravdu dobře umí a jezdí mnohem delší dobu než já, mívá občas problém mě dokonce předjet. Jsem strašně ráda, že jsem se k snowboardingu dostala a nehorázně ráda vzpomínám na svoje začátky. V létě mi dokonce začínají chybět i mrznoucí prsty a různé pády. Je to opravdu úžasný sport a já doufám, že mi nic nedovolí s ním přestat. Normální holky v mém věku mají různé problémy a trable se svými kluky, kamarády a podobnými věcmi. Za to já mám problémy už někdy v létě s nedočkavostí, kdy si konečně stoupnu na prkno a rázem zapomenu na všechno ostatní. Snowboarding je prostě moje velká srdeční záležitost.

Zdraví vás Anežka Líznerová

Snowboarding

První pokusy o „surfování“ na sněhu se v USA objevily již v roce 1920. Pro snowboarding je zlomový rok 1965, kdy Sherman Poppen spojil dvě lyže, ke špičce přimontoval provázek a vytvořil tím první model snowboardu, zvaný „snurfer“, protože jízda na něm se podobala spíše surfování na vodě. Poté se na scéně objevil Dmitrij Milovich, který v roce 1969 přišel s prknem odlitým z polyesteru. Tato prkna měla nízkou životnost, ale i přesto si Milovich nechal v roce 1972 tento výrobek patentovat a o tři roky později založil vlastní firmu. Ta nakonec vyráběla již vylepšené verze boardů - měly laminátovou konstrukci a skluznici z P-texu.

V roce 1983 přišel Jeff Grell s prvním skutečně pevným vázáním, které stabilně spojovalo nohy jezdce s prknem. S tímto vázáním bylo možné ovládat prkno i na tvrdém a nerovném sněhu a ve velkých rychlostech.

Snowboarding byl z počátku své existence brán nejprve jako módní výstřelek či exhibicionismus několika málo jedinců, nebyl uznávaný jako seriózní sport a zimní střediska nedovolovala vstup snowboardistů na vleky. V 90. letech se snowboarding stává masovou záležitostí.

1998 - Snowboarding poprvé na olympijských hrách!

D***žen***tlmen + okouzlující dívka

Dělá vám problémek číst tento nadpis? Tak se snažte. Nejde o nic jiného než pouhý český přepis anglického výrazu **gentleman**. Označuje muže vybraného chování, zdvořilého a čestného. Slovo podobného významu je kavalír.

Být kavalírem si mohli vyzkoušet všichni mladí muži v 8.B. Dokonce věděli, že budou v daném období sledováni nenápadnými pohledy okolí, posuzováni ve svých řečových projevech, držení těla, gestech, oblečení, účesu, úsměvu, chování vůči opačnému pohlaví a kdoví čeho ještě…

A protože spravedlnost by měla existovat, podobným objektivem byly sledovány i dívky *soutřídní*. Takže jednoduše řečeno čučel každý na každého víc než jindy, akorát se snažil předstírat, že vlastně je všechno v pohodě, jak má být. Mladíci se však zaměřovali na kvality dívčího chování a jejich bodování vsakovalo půvaby krásnější poloviny světa.

A když ono poměřování skončilo, sešly se všechny odpovědi v podobě tajného hlasování a mohly se vyhlašovat výsledky.

Fotografie jasně ukazují, kdo obsadil čelní pozice a může splňovat titul hledaného kavalíra a okouzlující dívky.

Okouzlující dívkou 8. B se stala a vítězství pro letošní školní rok slaví Viki Zbořilová,

gentlemanem byl vyhlášen Dominik Schenk.

Blahopřejeme.